

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **Ing. J. F.**, narozený X
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2025, č. j. KUUK/071965/2025/DS/FD

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, (dále jen „správní orgán I. stupně“) svým usnesením ze dne 20. 2. 2025, č. j. MMUL/OPA/OKS/80218/2025/MuL, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) zastavil řízení o přestupku, neboť žalobci nebylo prokázáno spáchání skutku.
2. Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 5. 2025, č. j. KUUK/071965/2025/DS/FD, (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí jako opožděné zamítl.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

3. V žalobě žalobce požadoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Namítal, že jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebylo opožděné. Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí mu bylo doručeno dne 10. 3. 2025, odvolání proti němu podal prostřednictvím veřejné datové sítě bez uznávaného elektronického podpisu dne 24. 3. 2025, přičemž lhůta pro podání odvolání končila až v úterý 25. 3. 2025. Konstatoval, že podání učiněná prostřednictvím veřejné datové sítě bez uznávaného elektronického podpisu je podle § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, (dále jen „správní řád“) třeba potvrdit do 5 dnů. Uvedl, že konec pětidenní lhůty pro potvrzení podání připadl na sobotu 29. 3. 2025, posledním dnem lhůty tak podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu byl nejbližší pracovní den, tedy pondělí 31. 3. 2025. Protože dne 31. 3. 2025 postupem podle § 37 odst. 4 správního řádu odvolání potvrdil, bylo podle něj včasné a nikoli opožděné.
4. Žalobce rovněž požadoval, aby mu byla vůči žalovanému přiznána náhrada nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby ji soud jako nedůvodnou zamítl. Uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci skutečně doručeno (fiktivně) dne 10. 3. 2025, avšak žalobce podal odvolání až dne 31. 3. 2025, přičemž patnáctidenní lhůta pro podání odvolání marně uplynula dne 25. 3. 2025.
6. Žalovaný konstatoval, že podání ze dne 24. 3. 2025 bylo učiněno z veřejné datové sítě bez zaručeného elektronického podpisu, a sice z e-mailové adresy X (dále též jen „předmětné podání“). Uvedl, že předmětné podání kromě e-mailové adresy neobsahovalo žádné identifikační údaje o podateli. Správní orgán I. stupně podle žalovaného důvodně předpokládal, že podatelem je B. K., který byl provozovatel vozidla, jímž byl spáchán přestupek (dále jen „provozovatel vozidla“).
7. Žalovaný uvedl, že z žalobcova podání ze dne 31. 3. 2025 není zřejmé, že by doplňoval předmětné podání, neboť toto kromě 4 stížností, 3 námitek podjatosti a 31 žádostí o informace obsahovalo toliko větu „Podávám odvolání proti usnesení č. j. MMUL/OPA/OKS/80218/2025/MuL“.
8. Žalovaný dále uvedl, že správní orgán I. stupně dne 3. 4. 2025 vyzval žalobce k odstranění vad podání, na niž však žalobce nijak nereagoval. Vysvětlil, že to ho utvrdilo v přesvědčení, že předmětné podání učinil provozovatel vozidla, který však nebyl účastníkem správního řízení.
9. Žalovaný poukázal na to, že žalobce je znám z úřední činnosti i mediálně pro své obstrukční procesní kroky, tzv. „procesní trolling“, a šikanózní jednání vůči orgánům veřejné správy.

Replika žalobce

10. Žalobce ve své replice setrval na žalobním petitu. Uvedl, že předmětné podání učinil on a pokud žalovaný tvrdí něco jiného, pak jej stíhá důkazní břemeno. Dle žalobce není zákonem stanoveno, „jak má vypadat“ e-mailová adresa, z níž je takové podání učiněno. Uvedl, že předmětné podání nemohlo být učiněno provozovatelem vozidla, protože ten nebyl oprávněn odvolání podat a vzhledem k tomu, že nebyl adresátem prvostupňového rozhodnutí, ani neznal jeho číslo jednací. Shrnul, že správní orgán I. stupně neměl důvod se domnívat, že předmětné podání bylo učiněno provozovatelem vozidla a nikoli žalobcem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

11. Žalobce má za to, že pokud by se správní orgán I. stupně skutečně domníval, že předmětné podání učinil provozovatel vozidla, zaslal by výzvu k odstranění vad podání vypravenou dne 3. 4. 2025 provozovateli vozidla a nikoli žalobci. Vysvětlil, že na výzvu k odstranění vad podání nereagoval proto, že potvrzení podání podle § 37 odst. 4 učinil prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb již v pondělí 31. 3. 2025, tedy včas a v souladu s právními předpisy.

Ústní jednání

12. Vzhledem k tomu, že žalobce vyslovil nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání, soud nařídil jednání, a to na den 10. 2. 2026. Ačkoli bylo předvolání k jednání žalobci včas doručeno (31. 12. 2025), žalobce se k nařízenému jednání bez omluvy nedostavil. Soud proto rozhodl o projednání věci v jeho nepřítomnosti.
13. Pověřený pracovník žalovaného při jednání shrnul nosné důvody napadeného rozhodnutí, odkázal na své písemné vyjádření a navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci zjištěny nebyly.
15. Po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávaného případu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Jak vyplývá ze správního spisu prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 10. 3. 2025. Tato skutečnost je mezi účastníky nesporná. Následujícího dne tudíž počala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání. Dne 24. 3. 2025 byl do e-mailové schránky správního orgánu I. stupně doručen e-mail s předmětem „Odvolání“ z e-mailové adresy X. Předmětné podání nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem a obsahovalo toliko tento text: „Podávám odvolání proti usnesení č. j. MMUL/OPA/OKS/80218/2025/MuL“. Žádné další informace, zejména jakékoli identifikační údaje o podateli, e-mail neobsahoval. Fikcí, dne 22. 4. 2025, byla žalobci doručena výzva správního orgánu I. stupně ze dne 2. 4. 2025 k odstranění vad předmětného podání. Žalobce v ní byl upozorněn na to, že předmětné podání neobsahuje předepsané náležitosti, že z něho není patrné, kdo je činí, a že neobsahuje zaručený elektronický podpis. Žalobce na tuto výzvu nikterak nereagoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

17. Dne 31. 3. 2025 předal žalobce poskytovateli poštovních služeb podání, které bylo dne 2. 4. 2025 doručeno žalovanému. Toto podání vedle řady žádostí o informace, námitek podjatosti a stížností obsahovalo též větu „Podávám odvolání proti usnesení č. j. MMUL/OPA/OKS/80218/2025/MuL“, přičemž jedinou výtkou směřující proti prvostupňovému rozhodnutí byla nikterak neodůvodněná námitka podjatosti pracovníků správního orgánu I. stupně (vyřizující pracovníce a vedoucí oddělení kamerového systému). Z tohoto podání bylo patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Žalobce uvedl v tomto podání své jméno, příjmení, datum narození a místo pobytu. Toto podání obsahovalo též označení žalovaného, jakožto správního orgánu, jemuž bylo určeno, i podpis žalobce.
18. Nejvyšší správní soud se otázkou nepodepsaných či anonymních podání opakovaně zabýval. Např. ve svém rozsudku ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018-39, vyslovil, že „řízení [...] nezahájí anonymní podání, u kterého není vůbec zřejmý podatel (srov. obdobně rozsudek 9 As 63/2015, bod 31, nebo v jiném kontextu náleze III. ÚS 73/97). Takovéto anonymní podání tedy není s to vůbec založit příslušné procesněprávní vztahy, které naopak zásadně vyvolá podání vadné.“ Judikatura tedy výslovně akcentuje, že pokud z podání není patrné, kdo je činí, nejsou náležitosti podání splněny a není ani důvod pro odstraňování vad postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu. V rozsudku ze dne 27. 8. 2025, č. j. 4 As 121/2025-25, Nejvyšší správní soud v obdobné věci vyslovil, že „v e-mailové zprávě ze dne 10. 6. 2023 nebylo uvedeno jméno, příjmení, místo pobytu či datum narození fyzické osoby. Nebylo z ní tedy vůbec patrné, kdo ji činí. Šlo jen o prázdnou zprávu s uvedením předmětu („podání odporu S-MHMP 1054506/2023/Sti“) a připojenou přílohou, ale bez jakékoliv možnosti určit identitu odesílatele (podatele). Zpráva nebyla rovněž podepsána uznávaným elektronickým podpisem, který by umožnil zjistit identitu podatele, což stěžovatel v kasační stížnosti ani nepopírá. Žalovaný nemohl (resp. nesměl) spoléhat na to, že je osoba odesílatele e-mailu totožná se stěžovatelem. Odeslání předmětného e-mailu mohl učinit kdokoli, a to i bez souhlasu stěžovatele. Žalovaný proto nepochybil, pokud nepřihlédl k e-mailovému podání ze dne 10. 6. 2023, které nebylo elektronicky podepsáno a následně ani nebylo potvrzeno postupem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu. Pro posouzení věci je proto klíčové, zda bylo předmětné podání potvrzeno postupem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu.“
19. Podle § 37 odst. 4 správního řádu platí, že „podání je možno učinit písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě. Za podmínky, že podání je do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno způsobem uvedeným ve větě první, je možno je učinit pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití podpisu“.
20. Soud předně konstatuje, že konec pětidenní lhůty pro potvrzení předmětného podání připadl na sobotu 29. 3. 2025, posledním dnem lhůty tak bylo podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pondělí 31. 3. 2025, které bylo nejbližším pracovním dnem. Právě 31. 3. 2025 žalobce předal poskytovateli poštovních služeb podání adresované žalovanému obsahující větu „Podávám odvolání proti usnesení č. j. MMUL/OPA/OKS/80218/2025/MuL“.
21. Soud na tomto místě podotýká, že Nejvyšší správní soud v bodu 13 rozsudku ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018-28, akcentoval nutnost, aby bylo možné z potvrzujícího podání dovodit autenticitu předchozího nekvalifikovaného podání. Autenticitu nekvalifikovaného podání lze v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu dovodit primárně z toho, že obsah nekvalifikovaného i potvrzujícího podání je v zásadě stejný. Tento předpoklad však není naplněn, pokud se obě podání shodují toliko v projevu vůle podat odvolání proti Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

prvostupňovému rozhodnutí. Jak v obdobné věci vyslovil Nejvyšší správní soud, „soud ze spisové dokumentace správního orgánu zjistil, že obsahy podání, která stěžovatel doručil prvoinstančnímu orgánu dne 18. 7. 2016 a dne 25. 7. 2016, se shodují právě jen v projevu vůle využít ve věci vedené pod stejnou spisovou značkou opravný prostředek. Ve zbytku jsou zcela rozdílná, pozdější podání neodkazuje na dřívější a nikterak nepotvrzuje jeho autenticitu. Za takových okolností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podání, které stěžovatel doručil prvoinstančnímu orgánu dne 25. 7. 2016, nelze považovat ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu za potvrzení či doplnění podání, které doručil prvoinstančnímu orgánu dne 18. 7. 2016. Popsané závěry bezesbýtku vylučují stěžovatelovu žalobní konstrukci“ (bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2018, č. j. 4 As 140/2018-28). Dle názoru soudu, pokud by v řešené věci mělo být podání ze dne 31. 3. 2025 považováno za potvrzení předmětného podání ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu, mělo by obsahovat alespoň odkaz na něj, či zmínku o tom, že se právě jedná o potvrzení předmětného podání. Vzhledem k úsečnosti obou podání (1 věta jednoduchá) totiž nebylo možné jejich návaznost dovozovat ze shody obsahu. Tuto návaznost zjevně neshledal ani správní orgán I. stupně, který (a nutno zdůraznit, že zcela nadbytečně, jak bude rozvedeno níže) vyzýval žalobce k odstranění vady předmětného podání, a to již v době, kdy měl k dispozici žalobcovo podání ze dne 31. 3. 2025. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný nepochybil, pokud k předmětnému podání nepřihlédl a žalobcovo podání ze dne 31. 3. 2025 nezhodnotil jako potvrzení předmětného podání.

22. Za této situace nezbyvá než konstatovat, že pokud žalobce podal řádné odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí až dne 31. 3. 2025, ačkoli mu bylo doručeno dne 10. 3. 2025, učinil tak až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro odvolání, tudíž opožděně. Správný je proto postup žalovaného, pokud opožděně podané odvolání za použití § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítl.
23. Nakonec se soud zabýval tím, jaký vliv na uvedené závěry má skutečnost, že správní orgán I. stupně nad rámec zákonem stanovených procesních postupů vyzval žalobce k odstranění vad předmětného podání. Názorovou oporu shledal soud v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2025, č. j. 4 As 121/2025-25, podle něhož v případě kdy „žalobce neučinil podání v zákonem stanovené formě, nelze k němu přihlížet ani odstraňovat jeho případné obsahové vady. Správní orgán by byl povinen vyzvat žalobce k doplnění či odstranění vad obsahových náležitostí podání v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu za předpokladu, že bylo učiněno předepsanou formou, tedy pokud by bylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem.“ Lze přisvědčit žalobci, že tím, že správní orgán I. stupně nesprávně vyzval žalobce k odstranění vad předmětného podání, implicitně připustil, že považuje žalobce za jeho podatele. Nicméně i přes tento zcela nadbytečný zákonem nepředepsaný postup, k němuž správní orgán I. stupně přistoupil ve prospěch žalobce, který ovšem této shovívavosti správního orgánu nevyužil, nelze učinit závěr, že žalobce podáním ze dne 31. 3. 2025 potvrzoval předmětné podání. Pokud by tomu tak bylo, nic mu nebránilo v tom, aby na výzvu správního orgánu I. stupně, učiněnou až po doručení podání ze dne 31. 3. 2025, adekvátně reagoval, a to vysvětlením, že vadu předmětného podání již odstranil, neboť podáním ze dne 31. 3. 2025 je potvrzoval. Nepochybný závěr, že předmětné podání učinil jen a pouze žalobce nemohl správní orgán I. stupně dovozovat ani ze skutečnosti, že žalobce byl jediným účastníkem řízení, tedy jedinou osobou oprávněnou odvolání podat. Na tom je třeba trvat tím spíše, že prvostupňovým rozhodnutím bylo zastaveno řízení o přestupku, kterého se měl dopustit žalobce, a podání odvolání tedy bylo *prima facie* v jeho neprospěch. Nadto je třeba připomenout, že výzva k odstranění vad podání byla žalobci doručena až dne Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

22. 4. 2025. Nemohla tudíž z důvodu časové následnosti založit jakékoli legitimní očekávání žalobce, které by bylo způsobilé ovlivnit jeho procesní postup při podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí na konci března 2025, tj. o tři týdny dříve.

24. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 10. února 2026

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.